25e jaargang - December 2015

Opgericht 20 maart 1986

SPA Nieuws

vernieuwde website: spa-amsterdam.nl

Bestuur SPA

Ereleden	HC P.J.Aalbersberg B.J.A.M.Welten C. Gorissen A. Immel G.A. v.d. Erve
Lid van verdienste	J.H. de Nijs

Voorzitter	Joop Reder Pisuissehof 16 1068 VW Amsterdam ☎ 0654 666196 ☎ 020 6195491 voorzitter@spa-amsterdam.nl

Penningmeester	Ilona STAP Korenmolenstraat 13 1511 CG Oostzaan ☎ 075 6844096 penningmeester@spa-amsterdam.nl

Secretaris	Rob Heida Boschplaat 21 1112 KP Diemen ☎ 020 6952084 secretaris@spa-amsterdam.nl

Ledensecretaris 2e secretaris	Frank van den Berg Pieter Calandlaan 476 1060 TT Amsterdam ☎ 020 6670182 ledensecretaris@spa-amsterdam.nl

Sociale contacten	Arie Broekhoff Nassaustraat 13 3621 DA Breukelen ☎ 0346-264446 sociale-contacten@spa-amsterdam.nl

Redactiecommissie

André Immel	eindredacteur@spa-amsterdam.nl
Pieter Pistoor	redacteur@spa-amsterdam.nl

Bestuur van de SPA is verantwoordelijk voor de redactionele inhoud van dit blad.
Hoofdredacteur: André Immel
Redacteur: Pieter Pistor
Corrector Ilona Stap

Commissieleden SPA

Commissielid Organisator 30 jaar SPA	K.H.Wiegertjes Tienboerenweg 18 3641 RA Mijdrecht ☎ 0621 541505 30jaarSPA@spa-amsterdam.nl

Commissielid Evenementen	Douwe Brouwer Dilsenstraat 78 1066 KD Amsterdam ☎ 020 6172719 evenementen@spa-amsterdam.nl

Evenementen	Frits Möller Nedersticht 275 1083 VV Amsterdam ☎ 020 6441727

SPA Webmaster	Han Varkevisser Ladogameerhof 4 1060 PJ Amsterdam ☎ 0651797694 webmaster@spa-amsterdam.nl

INHOUD

Colofon	3
Voorwoord	4
Kennismaken met Windows 10	4
SPA bezoek aan het voormalig kamp Amersfoort Polizeiliches	5
SPA 30 jaar	6
Circus Smerissani	7
SPA Puzzel	8
DE WEP en hoe verder?	9
Iets om over na te denken	9
Activiteiten SPA 2016	10
Het lijk in een laken gewikkeld	10
Joop van Riessen	11
Verhalen van een diender	12
Themaochtend MH 17	14
Hoe is het met	15
Sauerland	16
Visie over gepensioneerden	18

Bankrelatie:
NL 89 INGB 0000 451020
t.n.v. Senioren Politie
Amsterdam
Korenmolenstraat 13
1511 CG Oostzaan

SPA Honk:
Rijksstraatweg 56
1115 AT Duivendrecht
☎ 020 5595771

Uitgeverij en verantwoording advertenties:
Publikatieburo United
Jan Steenhof 43, 3862 MC Nijkerk
Advertenties onder verantwoordelijkheid
van de uitgever.

Druk: Drukkerij Elite
00 32 (0)11-550160 - prepress@drukkerijelite.be

Voorwoord

Joop Reder

Alweer het laatste nummer van de SPA en 2015 is alweer geschiedenis. Ik sluit een gedenkwaardig jaar af, want 2015 was voor mij een bijzonder jaar. Zoals u weet ben ik nog steeds secretaris van de grootste politiesportvereniging van Nederland en op 20 mei 2015 bestond de Amsterdamse Politie Gymnastiek en Sportvereniging (APGS) precies 100 jaar. Dat hebben wij groots gevierd en u heeft de berichtgeving daar vast over gelezen. Op de jaarlijkse algemene vergadering van de SPA in april 2015 trad ik ook toe tot het bestuur van de SPA en in de eerste bestuursvergadering werd ik verkozen als uw nieuwe voorzitter. Ik denk dat ik mij hier niet uitgebreid hoef voor te stellen, want de meeste SPA leden kennen mij wel, hetzij vanuit het ambtelijke bestaan, dan wel van APGS. Uiteraard heb ik een inwerkperiode nodig, maar de bestuursleden van de SPA maken mij zo snel mogelijk wegwijs en staan mij terzijde daar waar ik vragen heb, of nog onwetend ben. Het is heel plezierig om zo aan een bestuursperiode te beginnen. Binnenkomen in een warm bad noemen we dat. Ook bij de op die vergadering afgetreden bestuursleden kan ik terecht en ook dat geeft een warm gevoel. Intussen wordt er uitvoering gegeven aan de geplande evenementen en één van die evenementen was de najaarsreis naar het Sauerland. Elders in het SPA Nieuws vindt u daar een verslag van.
Oh ja, ik wil nog even iets aan u kwijt. Ik heb bemerkt dat er wat ongenoegen is ontstaan bij een aantal leden naar aanleiding van het bezoek aan "Kamp Amersfoort van 24 september jl. Ik zal u uitleggen hoe één en ander in zijn werk is gegaan.
Via een goede kennis van Andre Immel kregen wij, kort voor de jaarlijkse BBQ te horen dat er een mogelijkheid bestond om een bezoek te brengen aan "Kamp Amersfoort". Bijzonderheid daarbij was dat een dergelijk bezoek op korte termijn georganiseerd moest worden en dat de groep voor een rondleiding niet groter mocht zijn dan 20 personen en op korte termijn moest worden geregeld. Op de BBQ van 15 augustus j.l. is dit bezoek toen bekend gemaakt en toen al bestond daar grote belangstelling voor en was het bezoek al praktisch volgeboekt. Tijd om dat breed onder de SPA leden bekend te maken was er gewoon niet, laat staan dat het afgekondigd kon worden in het SPA Nieuws.
Ik realiseer mij dat hierdoor een groot aantal leden van de SPA onwetend was van dit bezoek, maar dat was op dat moment even niet anders. Enige leden hebben mij daar op aangesproken en kenbaar gemaakt dat dit volgens hen de schoonheidsprijs niet verdiende. Ik heb dit in het bestuur besproken en wij hebben daar lering uit getrokken. Besloten is dat wij ons zullen inzetten om opnieuw een bezoek aan "Kamp Amersfoort" te brengen. Via een belangstellingsregistratie inventariseren wij hoe groot de animo is en bij voldoende deelname nogmaals een bezoek te realiseren. Geef u dus op , maar bedenk wel dat 20 personen het maximum is voor een rondleiding en ook nu zal gelden vol is vol. Bij het verschijnen van dit blad is 2015 bijna voorbij. Mede namens mijn bestuursleden wens ik u hele fijne feestdagen en een goede jaarwisseling. Voor 2016 wens ik u alle goeds.

Joop Reder.

Kennismaken met Windows 10.

Binnen de SPA is gevraagd om te inventariseren of er onder onze leden behoefte bestaat om een bijeenkomst te organiseren rond (het dagelijks gebruik van) Windows 10.
In een beperkt groepsverband (maximaal 12 leden) wordt een kleine rondgang gemaakt langs een aantal functies van Windows 10 onder leiding van onze webmaster Han Varkevisser.

Wanneer u belangstelling hebt voor het bijwonen van deze bijeenkomst, **op dinsdag 19 januari 2016 van 10 tot 12 uur,** stuur dan s.v.p. een mail naar: eindredacteur@spa-amsterdam.nl
Mocht u een specifieke vraag over het gebruik Windows 10 hebben, stuur deze tegelijk met uw aanmelding in. De ingezonden vragen zullen zo(veel) mogelijk tijdens deze bijeenkomst worden behandeld. De bijeenkomst wordt gehouden in ons SPA Honk.

Het Bestuur.

SPA bezoek aan het voormalig kamp Amersfoort Polizeiliches

André Immel

Durchgangslager Amersfoort PDA

Op 24 augustus 2015 stonden 20 SPA leden klaar om met een comfortabele touringcar naar het voormalige kamp Amersfoort te worden vervoerd, hoe anders ging dat in de oorlogsjaren van 1941 tot 1945. Als beesten werden de gevangenen vervoerd en ondergingen het kampleven als een niet uit te wissen herinnering voor hun verdere leven. Het kamp dateert van voor de oorlog als een militair kampement. In 1941 nam Sicherheitsdienst het kamp over om dit in ter richten als een Schutzhaftlager. Op 18 augustus 1941 arriveerden de eerste 195 gevangenen en tijdens de oorlog zaten er 35.000 tot 40.000 geregistreerd gevangen. Op 19 april 1945 werd het kamp overgedragen aan mevrouw Loes van Overeem van het Rode Kruis. De weg langs het kamp voert haar naam. Op 7 mei 1945 arriveerden de bevrijdende geallieerde troepen.

De rondleiding werd verzorgd door collega Leen Bakker bijgestaan door Onno Doorn die dit voor de 1e maal deed. In eerste plaats werd een video vertoond waarin 2 overlevenden van het kamp hun verhaal deden. De heer Mesdag was met zijn vriend in een kano op de Noordzee richting Engeland toen de kano lek sloeg. Een Duitse Schnellboot naderde en

door met een hoorn het SOS signaal uit te stoten konden zij doorgaan als schipbreukelingen, maar werden evengoed naar het PDA gezonden. Een afschuwelijk verhaal over de tijd die zij daar hadden meegemaakt. Mishandelingen aan de orde van de dag. De bekende Joseph Kotälla schop werd gevreesd. Deze schopte de mannelijke gevangenen met zijn laars keihard in het kruis. Kotälla had voor de oorlog als psychiatrisch patiënt lange tijd in een inrichting doorgebracht en juist dit soort mensen konden goed worden ingezet als "kampbeul"en dat deed hij van harte. Als nieuwkomers moesten zij eerst de rozentuin in, een door prikkeldraad afgeschei-

den ruimte van de appèlplaats en daar vele uren staan. Voor de overige gevangenen werd de rozentuin gebruikt als straf, "Strafstehen im Rosengarten". Na de video en uitleg volgde een rondgang door het kamp en werd alles getoond wat er was overgebleven uit die tijd. De appélplaats werd bezocht evenals de gedenkplaats en de toegangspoort. De schietbaan

met aan het eind "de Stenen Man" werd door de gevangenen tot 340 meter verlengd. De schietbaan werd gebruikt voor schietoefeningen, maar ook voor het uitvoeren van doosvonnissen en represaillefusillades. Aan het eind waar nu het beeld staat werd het massagraf van 49 gevangenen blootgelegd. Wat een verschrikking allemaal en de SPA leden waren diep, diep onder de indruk. Na afloop bedankte onze voorzitter Joop Reder op gepaste wijze voor de vakkundige rondleiding en togen wij naar het v.d. Valk hotel in Amersfoort voor de lunch en na te praten over dit bezoek. Het aantal dat mee kon met dit bezoek was door collega Bakker op 20 personen gesteld daar zij een ieder persoonlijk wilden benaderen en dat kan nu eenmaal niet met een grote groep. Meer informatie kunt u vinden op www. kampamersfoort.nl.

SENIOREN POLITIE AMSTERDAM

DOOR KOOS WIEGERTJES

De Spa bestaat in 2016 30 jaar. Uw bestuur heeft besloten dat dit moet worden gevierd.
Dit zal plaats vinden bij Van der Valk Avifauna en wel op: zaterdag 21 mei 2016. Vertrek 9.30 uur PTO. Het programma in het kort. We gaan vertrekken vanaf het PTO de bussen staan klaar en zullen vertrekken om 9.30 uur in de richting van Avifauna waar we om ongeveer 10.30 uur zullen arriveren. Parkeren is aldaar mogelijk.

Om 10.30 uur zullen we vertrekken met de 2 Salonboten (De Parelduiker en De Purperreiger) De eerste is niet rolstoeltoegankelijk, 2e wel rolstoeltoegankelijk). De vaartocht zal duren tot ongeveer 14.30 uur.
Aan boord worden we ontvangen met koffie, thee en gesorteerd gebak.
Om ongeveer 12.30 uur zal de buffetlunch geserveerd worden.

Het lunchbuffet bestaat onder andere uit;

-luxe belegde broodjes met luxe beleg
-Salade
-Verse fruitsalade
-Saté met pindasaus en stokbrood
-Soep
-Onbeperkt koffie,thee, melk en jus d'orange.

Vanaf ongeveer 15.00-17.00 uur bestaat de mogelijkheid om het park te bezoeken. Om 15.00 uur zal bij goed weer een vogeldemonstratie worden gegeven, dit gebeurt bij de tribune naast het parkrestaurant. De vogeldemonstratie duurt ongeveer 30 minuten. Vanaf ongeveer 17.00 to 20.00 uur zal het All-inclusive buffet worden geserveerd in Parkrestaurant (Struisvogel en Valkenzaal)

Het buffet bestaat onder andere uit;

Uitgebreid koud en warm buffet
Warme gerechten:
Soep: uiensoep en tomatengroentesoep

Salades: huzarensalade, aardappelsalade, komkommersalade, tomatensalade met mozzarella, balsamicodressing en pesto, pastasalade, Griekse salade, Thaisekipsalade
Koude gerechten: gepocheerde Schotse zalm, vistapas, haringrolletjes, gerookte forelfilet, Serranoham met meloen, gerookt zalm, flinterdun gesneden rundvlees met pesto en rucola, Spaanse tappasschotel.
Warme gerechten: grote garnalen uit de wok met knapperige groenten en Yakatorisaus (à la minute in de zaal bereid), biefstukjes met kruidenboter, varkenshaasmedaillons, lamskoteletjes, Amerikaanse hamburger (100% rundvlees), zalmsteak met witte wijnsaus, stroganoffsaus, champignonroomsaus, lasagne, witte rijst, ratatouille, aardappelgratin, aardappelkroketten
Brood: wit en bruin stokbrood, kruidenboter, boter
Tot lest een Dessertbuffet, laat u verrassen.

Het dinerbuffet zal muzikaal worden ondersteund door onze huis musicus Henk Wolleswinkel. De terugreis zal onderveer om 20.00 uur aanvangen en we zullen ongeveer om 21.00 uur bij het PTO arriveren. Al met al een prachtig programma waar Uw bestuur slechts **€ 10.00 per persoon** in rekening zal brengen. Het bestuur gaat ervan uit dat vele leden van de SPA zich zullen aanmelden.
Meldt u aan en betaling per bank op NL 89 INGB 0000 451020 t.n.v. Senioren Politie Amsterdam en dan is dit gelijk uw inschrijving.

Wij zien u graag op 21 mei 2016.
Met vriendelijke groet,
Namens het bestuur, uw commissielid cq organisator 30 jaar SPA.
Koos Wiegertjes

CIRCUS SMERISSANI

WINFORD VAN DEURSEN

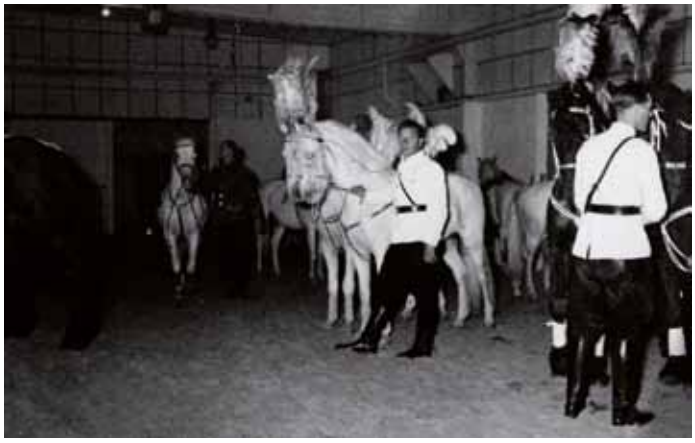

Zo begon Parool-columnist Henri Knap een artikel over het Circus van de Bereden Politie.
Aan het eind van de oorlog werden alle Bereden Politiepaarden door de Duitsers ingevorderd en aan een lang touw naar Duitsland afgevoerd. Ze zijn nog enkele dagen te voet en fiets gevolgd door chef Van Gellicum en hoofdagent Broekhuijzen tot de brug bij Deventer. Na de oorlog moest de Ruiterij weer opgebouwd worden. In 1948 begon er een samenwerking met een steenrijke vatenfabrikant van Leer uit Amstelveen die als hobby een circus genaamd Cavaljos in bezit had. In de stal aan het HB, stonden, samen met de Politiepaarden, Circuspaarden. Onder leiding van hip Blanken en Inspecteur Vos werd heuse circusvoorstellingen gegeven voor 1 gulden toegang. Kinderen goedkoper. De ruiters waren verdeeld in een groep, die het circus en africhting deden en een groep voor de straatdienst. Er was zelfs een orkestbak boven de manege gemaakt met een politieorkest en er waren spreekstalmeesters en pisteknechten. De agenten deden acrobatische toeren, voltige in kozakkenpakken, springcarrousel, speelden trompet etc. De Vossen konden zitten en liggen, de Bruinen knielen. In de wintermaanden, waren er iedere avond opgetreden en woensdags, zaterdag en zondag ook nog eens 's middags. Er was enorme belangstelling. De mensen hadden vroeger na de oorlog alleen radio en geen geld voor leuke dingen. Er stonden rijen mensen voor het HB. De bedoeling was om de verhouding, politie-burgerij, te verbeteren. Er deden ook burgerartiesten mee, zoals een clown etc. Een ruiter die 40 jaar bij de Politie diende was Simon de Jong, die ook in het circus meedeed. Voor de oorlog bij de Cavalerie, in de oorlog in Duitsland tewerkgesteld als trambestuurder. Het was de vader van Ina Muller, echtgenote van Gerard Muller, (Correspondent Dienst Geneeskundige Verzorging Politie Amsterdam-Amstelland) en SPA lid. Samen bij hun thuis blader ik de fotoboeken door met o.a. de Circusfoto's. Ina vertelt, dat af en toe Pa werd thuisgebracht met een ziekenauto, met bijv. een gebroken sleutelbeen. Ja, als ruiter val je er af en toe af. Heel herkenbaar. Ik zie de foto's van de Hongaarse Post, waarbij een ruiter staande op een tweespan, vier paarden bestuurt en daarvoor en achter à la Flèche waarbij je twee paarden bestuurt, zittend op het achterste paard en daarvoor met lange teugel het voorste paard. Simon de Jong zit tweede van rechts. Totaal 16 paarden in de kleine manege. Ikzelf heb bij aanvang van mijn carrière hiervan nog een staartje meegepikt en dit laatste ook nog gedaan, ook voor publiek. Was heel leuk om te doen. Die demo's zijn jaren doorgegaan, volgens Huub Holdorp, oud ruiter, ook buiten Amsterdam, onder leiding van de latere Hc. Valken. Ze gingen een flink aantal keren per jaar door heel Nederland, met drie veewagens. Ondanks, dat het Circus zelf niet meer bestond. Op de woensdagmiddagen een kindermatinee in het Amsterdamse bos. De ruiterij heeft zelfs een keer in Carré opgetreden bij het 60-jarig bestaan met een uitreiken van de Galauniformen, geschonken door de burgerij van Asd. De huidige trainingsavonden voor publiek zijn eigenlijk een overblijfsel van het Circus. Ook een foto van de Politie-Herauten, die voorop reden bij Sint Nicolaas intochten. Andere tijden!

Spapuzzel nr. 3

FILIPPINE

Gelijke cijfers zijn gelijke letters.
De letters in de twee gekleurde balken vormen de oplossing die u kunt insturen, en wel voor 15 februari 2016.
Oplossing puzzel inzenden naar Ilona Stap zie colofon.

Omschrijving.

1. Beloven
2. Gruis van turf
3. Zelfbinder
4. Hazewind
5. Kiplekker
6. Plaats in Duitsland
7. Pikante kaas
8. Plant
9. Rechtstreeks
10. Het fijnere garen spinnen
11. Verdraaid
12. Plaats op Cuba
13. In zeeduinen groeiende slingerplant
14. Gejubel
15. Zuid-Amerikaans zoogdier
16. Fijne neerslag
17. Pennetje
18. Gereedschap
19. Bewaarplaats
20. Haasten
21. Muziekterm
22. Gebruikelijke tarra
23. Bewaarplaats voor vis
24. Toevluchtsoord
25. Groot vis
26. Zuid-Amerikaanse panters
27. Olielamp/petroleumlamp
28. Verblijf van vissen
29. Onweersbui
30. Bewoner van Sumatra
31. Lesgeven
32. Soort vernis

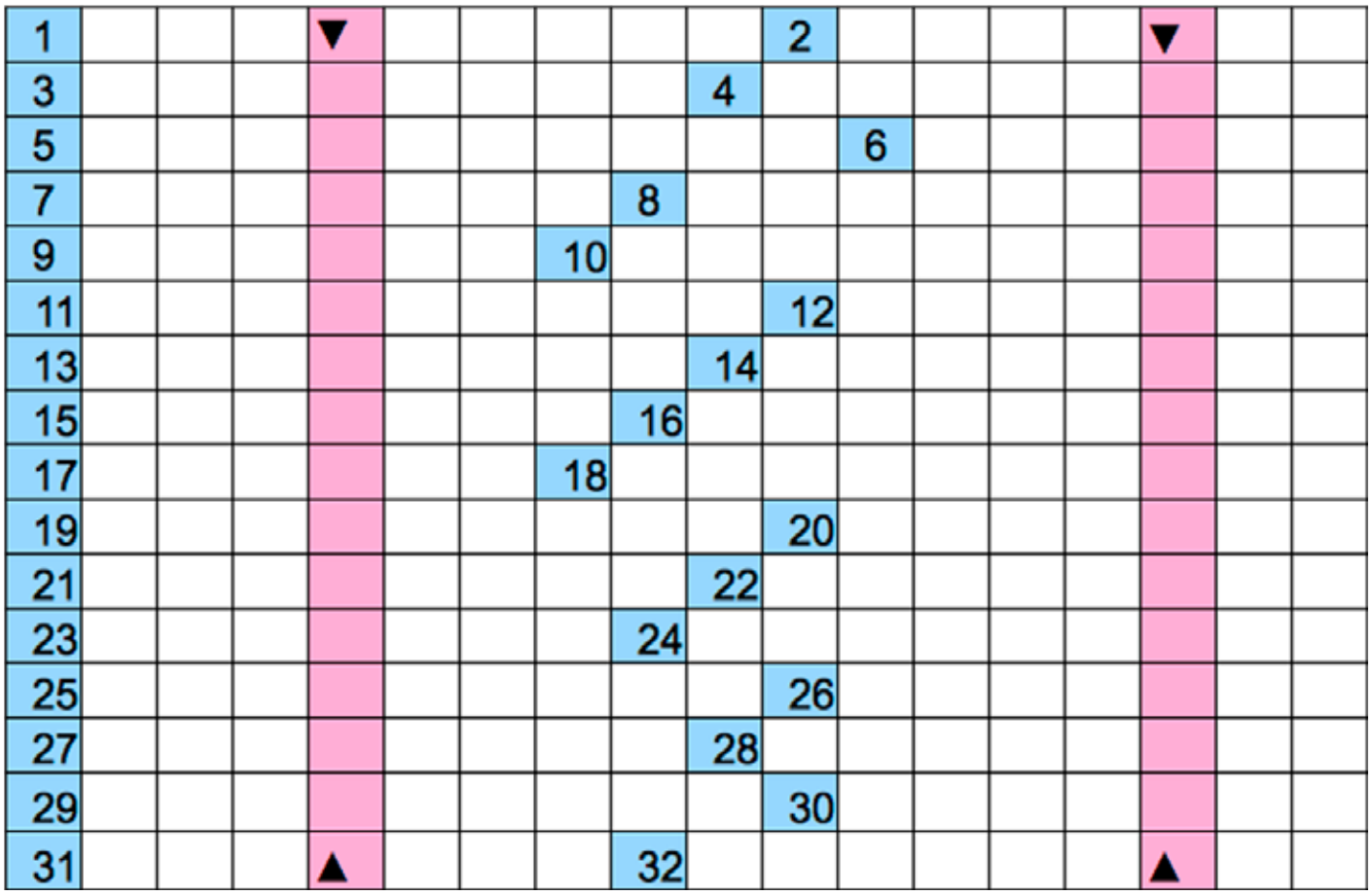

DE WEP en hoe verder?

André Immel

Het zal de SPA-leden niet ontgaan zijn dat er wel eens werd gesproken over de WEP ofwel de stichting Waardering Erkenning Politie en wellicht vragen velen zich af wat is er van terecht gekomen en hoe staan de zaken er voor. Alle begin is moeilijk en ondanks het feit dat de wil er wel was, kwam het niet van de grond. Na de komst van een nieuw bestuur werd er nieuw leven in geblazen. Vanuit de SPA zijn door het bestuur twee leden aangewezen, onze voorzitter Joop Reder en ondergetekende die zitting nemen in het overleg orgaan. Woensdag 16 september 2015 hebben wij de bijeenkomst in Doorn bijgewoond. Joop voor de eerste keer en ik om de kennismaking te hernieuwen. Vanuit diverse organisaties van gepensioneerde politieambtenaren waren er vertegenwoordigers. Wat gelijk opviel was dat er een andere wind was gaan waaien. Jan Willem v.d. Pol, ook geen onbekende in de politiewereld, deed de opening en sprak wervende woorden over deze bijeenkomst om te komen tot een Landelijk Samenwerkingsverband Politie Senioren, afgekort tot SPS. Jan Bergwerf van de Vereniging van Gepensioneerden Politie Eenheid den Haag, kreeg het woord en aan de hand van getoonde beelden besprak hij de notitie "NIET ZOMAAR EEN BEROEP" met als ondertitel (H)erkenning en waardering van politiesenioren. De door Jan samen met een andere collega gemaakte notitie geeft een beeld van de bijzondere aspecten van het politiewerk in tegenstelling met andere beroepen. Allen weten wij dat ons werk niet zonder risico is, uitdagend en niet te voorspellen is. Dat eist echter ook een grote dosis betrokkenheid en inzet. Velen lopen hierdoor een verhoogd risico en kunnen fysiek en mentaal beschadigd raken. Maar nu de blik op de senioren, zij die de actieve dienst hebben verlaten vragen onze aandacht. Elders in dit blad vindt u een bijdrage van Pieter Immel over onze situatie. Aanwezigen waren het er over eens dat de SPS er moest komen en werd besloten tot oprichting ervan.

MISSION STATEMENT VAN DE SPS
uit voordracht Jan Bergwerf.

Het bevorderen van de samenwerking van verenigingen van politiesenioren in Nederland, met het oogmerk om gezamenlijk te werken en bij te dragen aan de ontwikkeling, instandhouding en het functioneren van verenigingen van politiesenioren. Dit alles teneinde onderlinge binding van politiesenioren en hun betrokkenheid bij politie en maatschappij te bevorderen.

DOELSTELLINGEN VAN HET SPS;

- Landelijk overleg met de Korpsleiding van de Nationale Politie / Ministerie, waardoor afspraken kunnen worden gemaakt op hoofdlijnen voor landelijk beleid, initiatieven en ideeën;
- Eenduidige afspraken over faciliteiten, financiële ondersteuning en inzet van oud politiemedewerkers als volontairs en vrijwilligers binnen en buiten de politie;
- Duidelijk verwachtingspatroon voor oud politiemedewerkers, lokaal en landelijk;
- Meer aandacht voor oud politiemedewerkers vanuit de Nationale Politie en het Ministerie;
- Eén lid van de Korpsleiding die verantwoordelijk is voor de afspraken rond oud politiemedewerkers en daarop aanspreekbaar is.

Na het betoog van Jan werd overgegaan tot de vorming van werkgroepen en één van die werkgroepen, die ik als de BUDDY werkgroep wil aanduiden, trok de aandacht van Joop en mij en later hebben wij te kennen gegeven hieraan mee te willen werken. Het mag toch wel even gezegd worden dat ons SPA lid Pieter Immel een duidelijke stempel heeft gedrukt op het voorgaande en dat werd mij van meerdere kanten aangereikt.

Wij zullen u op de hoogte houden van het vervolg houden. Met dank aan Jan Bergwerf voor zijn duidelijke uiteenzetting.

Iets om over na te denken

EEN NIEUW JAAR 2016
Een niet meer zo vaak gebruikt begrip, maar nu, meer dan nodig van toepassing
Ik wil wel, maar ik kan niet! Het ligt niet aan mij, maar ..
Veel gehoorde kreten, regelmatig vergezeld van vingerwijzingen
Natuurlijk naar de ander. Niet naar jezelf!
Het credo van onze tijd
Bevestiging van eigen onvermogen
Het aanbod van een onmogelijkheid.
Waar een wil is, is een weg.
Misschien geen snelweg, misschien een modderig voetpad
Er is een oplossing en als je niet kunt,vraag om hulp
Vragende mensen zijn te helpen.
Wankelmoedige houding zorgt voor onzekerheid
Niets is moeilijker dan wanneer er geen keuze wordt gemaakt
Het is net zoals het weer. Zeeklimaat, dus veranderlijk
Hier en daar een bui, maar waar is dat?
Het kan vriezen of dooien
Koning winter neemt het dit jaar wel erg letterlijk
Groningen vorst en sneeuw
Zeeland en Limburg lenteweer.
Gedogen. Nederland internationaal voorop
Synoniemen maken deze pijn zichtbaar
"Toestaan,toelaten,vergunnen, precedent scheppen, afzien van vervolging"
Een houding zonder uitzicht op een oplossing
Regering ga ons daarin voor. Niet weifelen maar keuzes maken
Verlaat het tweeslachtige onduidelijke pad
Noch vlees noch vis! en De kool en de geit sparen
Creëer de oplossing? Of is er sprake van een oneigenlijk argument?
Als handelaarvolkje is het gewin te vaak, te sturend.
Kinderen gebruiken hun ouders als hun spiegel
Ook volwassen kinderen hebben hun idealen
Hun zoektocht naar voorbeelden, liefst direct in de omgeving
Niet te ver, niet te moeilijk, altijd gemakkelijk
Ook voorbeelden zoals het niet moet, geven richting
Twijfel of geen keuze maken, geven dolen als resultaat.
Ik gun ons in 2016 alle geluk van de wereld
Voorspoed, gezondheid en vooral heel veel goede keuzes.

Activiteiten SPA 2016

In ons SPA Honk, RIJKSSTRAATWEG 56,1115 AT DUIVENDRECHT (tel.: 020-559.5771) beginnen deze activiteiten om 13.00 uur, tenzij anders vermeld.

Zaterdag 2 januari	Nieuwjaarsreceptie	SPA honk 14.00 uur
Dinsdag 19 januari	Klaverjassen	SPA honk 13.00 uur
Dinsdag 16 februari	Bingo	SPA honk 13.00 uur
Dinsdag 15 maart	PAAS klaverjassen	SPA honk 13.00 uur
Dinsdag 19 april	Bingo	SPA honk 13.00 uur
Dinsdag 26 april	ALV	SPA honk 13.00 uur
Dinsdag 17 mei	Klaverjassen	SPA honk 13.00 uur
Zaterdag 21 mei	Feest 30 jr SPA	Info elders in dit magazine
Dinsdag 15 juni	Bingo	SPA honk 13.00 uur
Zaterdag 13 augustus	BBQ	Info volgt
Dinsdag 20 september	Klaverjassen	SPA honk 13.00 uur
Dinsdag 18 oktober	Bingo	SPA honk 13.00 uur
Dinsdag 15 novermber	Klaverjassen	SPA honk 13.00 uur
Zaterdag 17 december	Kerstdiner/dansant	Info volgt
Dinsdag 20 december	Kerstbingo	SPA honk 13.00 uur

n.b. Klaverjas en Bingo zijn steeds op de 3e dinsdag van de maandNoteer de data in uw agenda voor 2016 en lees en bewaar de info uit de komende
edities van het SPA Nieuws, alsmede de website spa-amsterdam.nl

Het lijk in een laken gewikkeld

JOOP BONNEMAIJERS

Het kerstfeest was in aantocht. De avond viel al gauw in deze wintertijd en veel lampjes verlichtten de stad. In de winkels klonken kerstliedjes en op straat liepen mensen om nog wat inkopen te doen.Ergens op een gracht in Amsterdam stond een hoge container. Bestemd voor puin. In de late nacht loopt iemand er langs en ziet iets in een doek gewikkeld bij die container liggen. Een lijk, verpakt in een wit laken. Het is een man en hij is naakt.Voor de politie dus weer werk aan de winkel. Op die vooravond van Kerstmis zouden we niet kunnen luisteren naar het verhaal over het Kind in doeken gewikkeld, maar moesten we ons bepalen tot de realiteit van dit moment: Een dode man in een laken verpakt.Erg veel onderzoeken konden we niet. De vingerafdrukken van de man kwamen niet voor, dus over zijn identiteit konden we niets zeggen.Vast stond wel dat hij niet door uiterlijk geweld om het leven was gebracht, maar gestorven was aan een overdosis.
Natuurlijk moeten anderen daarvan op de hoogte zijn geweest. Die moeten hem daar neergelegd hebben.Waarschijnlijk om hem kwijt te zijn. Op de plek bij het lijk waren wel wat krassporen op het plaveisel. Denkelijk van iets afkomstig, waarmee het lichaam vervoerd was. Het onderzoek stokte. De enige mogelijkheid was nog het verzenden van een bericht. Landelijk en via Interpol.Wie mist iemand van dat signalement? En nu maar hopen op antwoord. Dat duurde nog wel even, maar toch, het kwam er. Een meisje uit een andere plaats in Nederland meldde zich bij de plaatselijke politie. Ze wilde iets weten over haar Portugese vriend, die omstreeks de kerst bij haar vertrok om naar Portugal te gaan. Daar wilde hij met zijn familie het kerstfeest vieren. De politieman die het meisje aanhoorde, was ons bericht niet vergeten en belde ons. Door wat informatie uit te wisselen leek het er wel op, dat onze onbekende dode de man was, die het meisje bedoelde. Ze kwam naar Amsterdam en we lieten haar de foto van het slachtoffer zien. Zij herkende haar vriend. Ook informeerde zij ons hoe haar vriend gekleed was, die dag dat hij bij haar wegging. Hij droeg toen opvallende laarzen. Door toevallige omstandigheden – geluk moet je af en toe hebben – moesten we een onderzoek doen in een woning. Dit huis was gelegen aan een straat, die vlak bij de gracht was waar onze dode man was gevonden. In dat huis woonden twee jongens. Een van hen droeg laarzen, die verdraaid veel leken op de laarzen die door het vriendinnetje van de dode man waren beschreven. Ze waren namelijk nogal apart. Het was voor ons aanleiding om de twee nader aan de tand te voelen. Al gauw kwam het verhaal er uit. Kort voor kerstmis waren zij in contact gekomen met de Portugese jongen. Hij was op zoek naar een shotje. De jongens wisten wel een adres en hielpen de Portugees verder op weg. Hij zei dat hij naar zijn land ging, maar nog wel een dag de tijd had. De jongens boden hem logies aan. Daar spoot hij zich in. Maar dat overleefde hij niet. Een overdosis, die hem fataal werd. Maar dan? Wat moet je met een dode in je huis? Om de hoek, op de gracht stond een hoge container. "Als we hem daar eens ingooien", dachten de twee. "De eerste dagen vinden ze hem niet. En wij zijn hem kwijt." Het vervoer van het lijk leverde problemen op. Een van

Het lijk in een laken gewikkeld

JOOP BONNEMAIJERS

hen merkte op dat er op de gracht een supermarkt was, waar winkelwagentjes stonden. Die konden ze toch gebruiken? In de nacht hebben ze het lichaam eerst in een laken gewikkeld en daarna in het winkelwagentje naar de container gereden. Toen ze het lijk in de container wilden gooien, lukte dat niet. Het lichaam was al weer slap geworden en ze konden het niet zo hoog optillen, dat het in de container terecht zou komen.

Ze bedachten dat ze tijdens het transport van het lijk door niemand waren gezien. Daarom lieten ze het lijk op straat liggen. Het winkelwagentje gooiden ze in het water van de gracht. De kleding en de andere spullen van de Portugees hadden ze onder elkaar verdeeld. Uiteraard zijn ze niet voor de dood van het slachtoffer vervolgd, maar wel voor de overige feiten.

Joop van Riessen

Beste Collega's

Piet Pistoor verzocht mij voor de SPA een stukje te schrijven over mijn boeken.
Ik heb er tot mijn eigen verbijstering inmiddels 8 geschreven en ben nu bezig met de 9e.
In al die jaren in het korps is bij mij nooit de gedachte opgekomen om te gaan schrijven. Ik was meer de man van de operatie, schrijven was voor anderen. Na mijn vertrek eind 2004 ben ik aan de slag gegaan bij het Crisis Onderzoek Team in Den Haag. Ook daar kwam het niet in mij op de pen te pakken. Totdat een journalist mij uitdaagde om mijn ervaringen over 40 jaar Amsterdamse politie op te schrijven. En als ik dat zelf niet kon of wilde zou hij wel een ghostwriter regelen. Ik nam de uitdaging aan, als er geschreven moest worden deed ik dat zelf.
Een jaar later werd mijn eerste boek In naam der Wet uitgegeven. Het is non fictie en beschrijft de ontwikkeling van de criminaliteit en de openbare orde in de afgelopen 40 jaar in Amsterdam.
Mijn gevoel was dat ik toen klaar was, het boek lag in de boekhandel en ik kon overgaan tot de orde van de dag.
Totdat de uitgeefster mij belde en vroeg of ik na wilde denken over het schrijven van politieromans, liefst een serie. Ik mocht zelf nadenken over het format, feitelijk kreeg ik alle vrijheid.
Mijn eerste reactie was dat ik helemaal niet in staat was om fictie te schrijven, ik had werkelijk geen idee hoe dat moest en daarnaast had ik er ook geen tijd voor.
De uitgeefster sprak mij streng toe, ze leek wel wat op mijn vroegere schooljuffrouw. Ik moest gewoon aan de slag en niet zeuren. Verward en vooral onzeker zat ik de dagen daarna achter de computer. Ik staarde naar het scherm en had geen idee hoe ik moest beginnen.
De eerste gedachte leek logisch, ik moest een hoofdpersoon creëren, maar wilde niet over Joop van Riessen schrijven, eerst dacht ik nog aan een pseudoniem of een alter ego, maar vond dat allemaal niks.
Dus dacht ik: mijn hoofdpersoon wordt een vrouw. Dan kan niemand denken dat het over Joop van Riessen gaat.
Haar naam werd Anne Kramer en ik positioneerde haar als Chef Bureau Zware Criminaliteit in Amsterdam. De eerste stap was gezet. Naast Anne Kramer introduceerde ik nog een paar namen. Omdat ik begin jaren '80 korte tijd bij Bureau Overvallen gewerkt had, koos ik voor Herman van Hoogen, Jaap Veenman en Dirk van der Veer.
Ondanks dat Herman en Jaap niet wisten hoe zij in de boeken neergezet zouden gaan worden gaven ze toestemming, Dirk kon ik het niet meer vragen.
Ik denk dat hij eerst een grote mond opgezet zou hebben en het daarna stilletjes wel leuk had gevonden.
Anne Kramer is nog steeds de hoofdpersoon in mijn boeken, naast haar werk in die woelige wereld van de recherche komt

ook haar privéleven uitgebreid in beeld. Dit tot veel plezier van lezers en lezeressen.
Toen ik met schrijven begon bleek ik eigenschappen van Joop van Riessen in Anne Kramer te stoppen. Dat gaat vanzelf, ik schreef vanuit mijn eigen beleving. Men zegt wel eens dat schrijven voornamelijk voorkomt uit fantasie, ik geloof daar niet zo in, mijn ervaring is dat ik het beste schrijf als ik mijn eigen beelden voor me zie.
De eerste stap was dus gezet, er was een hoofdpersoon, naast Herman, Jaap en Dirk. Na dit beginproces was de vraag hoe nu verder. Ik wist niet waar ik beginnen moest.
Eerst leek mij dat ik een soort raamwerk moest maken, zodat de grote lijnen van het verhaal vaststonden. Nou, na een paar dagen denken was ik geen stap verder.
Toen leek mij het beste een onderwerp te bedenken, en gewoon te beginnen met schrijven. Het was in het jaar 2009, er was veel gedoe over liquidaties in de media. Ik begon dus vanuit het niets te schrijven, in zo'n 4 maanden schreef ik de basis van het boek Vergelding. Die periode was een drama, er waren momenten dat ik niet meer wist hoe het verder moest, wanhoop, maar dan ook weer ogenblikken met nieuwe ontdekkingen.
Het leek op een ontdekkingsreis, misschien leek het ook wel op een rechercheonderzoek waar je aan het begin ook niet weet hoe het in elkaar steekt. Ik beschreef in die beginperiode gebeurtenissen waarvan ik later dacht……hier kom ik nooit meer uit.
Een voorbeeld: in mijn laatste boek, de IRT infiltrant, laat ik agenten binnenstappen in een flat aan de Nachtwachtlaan vanwege wateroverlast. Zij treffen in een flat vol wapens een dode vrouw in het bad, de kraan staat nog open. Die vrouw blijkt een officier van justitie te zijn.
Mijn hemel, denk ik dan, hoe kom ik hier ooit weer uit.
Het grove werk van de eerste 4 maanden moet ik daarna nog een paar keer helemaal doorwerken, dat is echt werken.
Schrijven is eenzaam, vergt enorme discipline.
Misschien is de leukste periode als er weer een nieuw boek in de winkel ligt, ik signeer dan vrijwel iedere zaterdag in een boekhandel ergens in Nederland, de ontmoeting met lezers is altijd bijzonder.
In de kern schrijf ik omdat ik van lezers hoor dat ze met veel plezier de boeken lezen.

Joop van Riessen

Verhalen van een diender

Frans Raap

Rood Licht Controle

In het 8 groepen rooster was altijd een week, waarin alleen maar dagdiensten waren. Er werd dan altijd aandacht besteed aan zaken, die normaal bijna nooit de aandacht kregen. Zo moesten wij een verkeerscontrole houden. De opdracht was simpel. Ik ging in burger staan op de hotspot, de kruising van het Damrak en de Prins Hendrikkade. De rest van de groep stond in uniform aan de andere kant van de kruising. Ik gaf per portofoon het signalement en de kentekens van de verkeerszondaars, die door rood licht reden, door. Het liep als een tierelier.
Na ongeveer anderhalf uur daar te hebben gestaan, zag ik een pitauto van ons wijkteam naderen. De bemanning kende mij uiteraard en gaf aan mij door, dat mijn signalement veel leek op een door het HB opgegeven signalement. Ik zei, dat dit toevallig was, waarop de pitauto weer verdween.
Na 3 minuten verscheen een andere pitauto. Ik kende deze mensen niet. De benadering van hen was geheel anders. Ik werd bijna ter plaatse in de handboeien geslagen. Met de grootste moeite kon ik de agenten weerhouden om mij aan te houden. Ik trok snel mijn legitimatiebewijs. Wat bleek. Een van de mensen van de controle had zich een geintje beloofd en had het HB gebeld met een klacht over een potloodventer. Daarbij had hij mijn signalement opgegeven. Kennelijk duurde de controle hem te lang. Vervolgens zijn wij nog een uur langer doorgegaan met de controle. Later moest ik wel lachen om dit geintje.

Kerstpakket

In de tijd, dat ik bij de politie heb gezeten. heb ik vaak een kerstpakket mogen ontvangen. In het begin kreeg ik een kerstbrood en later een rollade. Het werd in de loop van de tijd steeds beter. Het geld kwam van de zgn LEL-pot en de koffiepot. LEL-pot is in politiekringen bekend als Lief- en leedpot. Wat er van over was, werd besteed aan het kerstpakket. Later kregen wij ook nog een pakket van het korps. Soms zaten er spullen in, die ik in eerste instantie niet kon gebruiken en werden die in de voorraadkast gedumpt. Ik heb ook wel eens een blikje kreeftensoep, waarvan de houdbaarheidsdatum ver was overschreden, weg moeten gooien, maar dat was eigenlijk het gevolg van een luxeprobleem mijnerzijds. Ook zaten er wel eens 2 jaar achtereen kaasplankjes bij. Daar werd altijd wel een bestemming voor gezocht, maar dat werd steevast betiteld als goedbedoelde rotzooi.
In de tijd, dat ik bij de recherche aan het bureau Warmoesstraat werkte, kregen wij een prachtig pakket van de LEL-pot. Er zat werkelijk van alles in, zoals een fles jonge jenever en whiskey en 2 goede flessen wijn. Ook zaten er eetbare spullen bij en alles was van een goede kwaliteit. Ik schatte de waarde op ongeveer 75 gulden. Het pakket stond achter mijn bureau. In die tijd had je nog vaste plekken en van flexplekken had nog niemand gehoord . Na de kerst stond de doos nog steeds achter het bureau. Bij ons op de afdeling werkte iemand, die graag voor een dubbeltje op de eerste rij wilde zitten. Hij benaderde mij en vroeg wat ik met het pakket ging doen, de kerstdagen waren immers al voorbij. Ik zei hem, dat de inhoud toch alleen maar goed bedoelde rotzooi was en dat ik eigenlijk niets kon gebruiken. Hij vertelde, dat hij wel interesse had en hij wilde het pakket wel overnemen voor een bedrag van 25 gulden. Zo gezegd zo gedaan. Hij kreeg de doos en ik een geeltje.
Zijn gezicht heb ik niet kunnen zien toen hij thuis kwam en tot de ontdekking kwam, dat er werkelijk rotzooi, zoals lege flessen en een steen ter verzwaring, in de doos lag. Wel heb ik zijn beteuterde gezicht gezien toen hij mij later om zijn geeltje vroeg.

Sauna

Mike en ik hadden nooddienst en wij werden gestuurd naar de Kerkstraat, alwaar een brand in een stomerij was. Ter plaatse was een grote rookontwikkeling en op last van de Brandweer moest het belendende pand, waarin een homosauna was gevestigd, ontruimd worden.
Mike en ik gingen de sauna in en waarschuwde iedereen, dat men het pand diende te verlaten. Gelukkig brak er geen paniek uit en men kleedde zich, zo goed als het ging, aan en verliet het pand. Buiten stond een cameraploeg van AT-5 en filmde iedereen, die eruit kwam. Een van de gasten van de sauna was daar niet van gediend en ging bijna met de ploeg van AT-5 op de vuist . Hij wilde - kennelijk uit schaamte of om iets te verzwijgen - niet gefilmd worden. Tenslotte is het geen pretje, dat je vrouw op de tv kan zien, dat je een homosauna bezoekt. Wij kwamen tussenbeiden om de boel te sussen.
Ik kreeg echter wel visioenen en hele slechte gedachtes. Indien een van de gasten iemand van de korpsleiding was geweest, waren Mike en ik de volgende dag bevorderd tot hoofdinspecteur.

Jezus

Ik was nog maar net met mijn nachtdienst begonnen en mij werd - als districtelijke hovj - gevraagd om naar de Spuistraat, ter hoogte van de Paleisstraat, te gaan. Daar hadden 2 surveillanten een lijk aangetroffen en de procedures vereisen dan, dat er een chef ter plaatse komt.
Op de pd zag ik, dat er een dubbele afzetting was gevormd. Een vrouwelijke brigadier had het van de surveillanten overgenomen en zij gaf mij te kennen, dat de districtsrecherche en de schouwarts al gewaarschuwd waren. Over het lijk was een laken gedrapeerd. Zij gaf eigenlijk de indruk, dat zij het wel onder controle had en mijn komst eigenlijk maar een formaliteit was. Ik moet eerlijk zeggen dat het op het eerste gezicht, erg gelikt uitzag.
Tegen de gevel zag ik een gestalte hangen, waarover een wit laken lag. Vanwege mijn recherche ervaring tilde ik het laken op en hoorde een licht snurkend geluid. Ik gaf het lijk twee lichte petsen in zijn gezicht en jawel hoor, gelijk Jezus met Lazarus, kwam het lijk weer tot leven. De man had een overdosis verdovende middelen genomen en moest met een ambulance naar het ziekenhuis gebracht worden. Het gewezen lijk wilde dat niet en begon met ons te vechten en met moeite hebben we hem op een brancard gekregen en vastgebonden. Onder begeleidng is hij naar het OLVG gebracht. De schouwarts en de districtsrecherche heb ik daarna maar afgebeld.

Zakkie Blauw

Ons wijkteam had 4 mountainbikes gekregen. De oude vertrouwde Simplex en later Gazelle waren ingeruild voor 4 Treks met 27 versnellingen.
Nu moesten deze fietsen natuurlijk uitgeprobeerd worden, Tegenwoordig heeft men op het PTO 2 instructeurs, die de kneepjes van het gebruik van een mountainbike bijbrengen, maar wij moesten zelf maar experimenteren.
Ik was aan het surveilleren met Andre. Hij was een ervaren fiets-

Verhalen van een diender

Frans Raap

deskundige en hij kon mij de bekwaamheid om een mountainbike te besturen mooi bijbrengen. Wij kwamen bij de Engelsesteeg terecht. Deze is nu gedeeltelijk afgesloten, maar ligt tussen het Kattengat en de Nieuwendijk. Via kleine plateaus kon men vanaf het Kattengat omhoog naar de Nieuwendijk rijden.
Mijn instructeur stelde voor om de Engelsesteeg te beslechten. Hij legde uit hoe ik rijden moest en hoe ik moest schakelen. Met veel enthousiasme begon ik naar boven te rijden, maar halverwege schakelde ik verkeerd en raakte uit balans, waardoor mijn edele delen op de stang terecht kwamen. Met veel moeite gelukte het mij niet te vallen. Andre lag in een deuk en ik moest mijn pijn verbijten. Hij verklaarde daarna doodleuk, dat het hem, als ervaringsdeskundige ook niet was gelukt om in 1 keer naar boven te rijden. Ik gaf geen sjoege, maar moest later constateren, dat ik wel degelijk een zakkie blauw had opgelopen. Natuurlijk heb ik André niet het genoegen gegeven om hem dat te vertellen.
Dat de straf van God uit de hemel kwam, bleek later. Wij fietsten op de Prins Hendrikkade en een reiger had besloten om iets te laten vallen. En laat dat nu precies de rugzijde van het uniformjasje van Andre te zijn. Ik wist niet, dat een flats van een reiger zo groot was, maar zijn jas was helemaal wit. Nu was het mijn beurt om te lachen en hem te vertellen, dat het vooral geluk bracht als een reiger zijn behoefte op je uitstort.

Leidseplein

Volgens mij was het in 1995 en Ajax had in De Meer Willem II met 3-1 verslagen en was landskampioen geworden. Onze taak was om de supporters vanaf Oost naar het Leidseplein te begeleiden, alwaar de kersverse kampioen werd gehuldigd.
Op het plein stond onze bus bij de Heinekenhoek en er waren duizenden mensen aanwezig.
Opeens zag ik op een tramhokje een 17 jarige jongen staan. De mensen op het hokje waren aan het dansen en de ruiten van draadglas dreigden te bezwijken onder het gewicht.
Ik liep er naar toe (zo goed als kwaad als het ging door die mensenmassa) en sommeerde de jongen om naar beneden te komen. Gelukkig kwam hij naar beneden, maar die andere supporters weigerden dat. Het was ook een zinloze missie. Ze zongen meteen het volgende liedje op de wijs van de Marine van Dorus. "Zorg, dat je erbij komt, bij de politie moet je zijn. Je staat voor paal (is gecensureerd) voor 100.000 mensen, die je allemaal je graf in wensen."
De 17 jarige jongen, die toevallig mijn oudste zoon was, heeft de huldiging op het dak van de veilige politiebus kunnen aanschouwen. Gelukkig is het tramhokje niet bezweken, maar bij de volgende huldiging werd er een houten stellage om gebouwd.

Sokken

Er was een gewapende overval geweest in een groot warenhuis in het Centrum van Amsterdam en in mijn functie als districtelijke hovj was ik ter plaatse lpd of te wel leider plaats delict.
De daders waren vermoedelijk al gevlogen, maar omdat het een groot pand was en het niet uit te sluiten was, dat mogelijk personeel of klanten gegijzeld waren, moest volgens de geldende procedures het AT gewaarschuwd worden en deze moest vaststellen of de boel veilig was. Er was een forse afzetting geformeerd.
Nu was er een chef, die op dat moment bij een receptie aanwezig was. Hij kreeg er kennelijke lucht van dat er een mogelijke gijzeling plaats in zijn district. Ik weet niet wat hem bezielde, of zijn nieuwsgierigheid of zijn onbedwingbare neiging om leiding te gaan geven, maar hij besloot ter plaatse te gaan. Hij ging samen met een vrouwelijke chef en charterde een fiets, tenslotte is dat het uitgelezen vervoermiddel om in de binnenstad snel ter plaatse te komen. Zo toog het illustere duo door de binnenstad. Hij fietsend en zij op de bagagedrager.
Op de pd stuitte het tweetal op een post van surveillanten, die hen niet kende en nog nooit van hen gehoord hadden. Hij stelde zich voor als commissaris, maar hoewel de surveillanten wel pril waren, maar niet dom, vroegen zij het door de wind verfomfaaide tweetal om een legitimatiebewijs. Tenslotte waren zij beiden in burger gekleed.
Toevallig hadden zij hun legitimatiebewijs niet bij zich en werden niet tot de pd toegelaten. De chef liet zich echter niet uit het veld slaan, hij had niet voor niets 5 jaar HBS en 4 jaar politieacademie met succes afgesloten. Hij stroopte zijn broekspijp op en liet de verbouwereerde surveillanten een zwarte dienstsok met politielogo zien.
Zo is de term: "Ik legitimeerde mij met mijn van dienstwege verstrekte sokken" ontstaan.

Foutje Bedankt

Collega Sjors vroeg mijn maat Joop en mij hem te assisteren bij een "Inspringer". Dat is een vakterm om iemand uit zijn woning te halen. Hij moest op een adres in de Bijlmermeer zijn om een Surinaamse straatrover aan te houden. Deze zou verslaafd zijn aan harddrugs.
Sjors had alles geregeld en had ook en last tot binnentreden geregeld.
Wij togen naar het door Sjors opgegeven adres en er bleek niemand thuis te zijn. Een ruitje van het keukenraam aan de balustrade was binnen de kortste tijd ingetikt en wij klommen de woning in. De woning gaf een zeer opgeruimde indruk en was zeker geen junkenhol. Toen ik foto's op de muur van uitsluitend blanke mensen zag, vroeg ik aan Sjors of wij wel op het juiste adres waren binnen gedrongen. Sjors had zich in het nummer vergist. Uiteindelijk werd de gezochte verdachte wel aangehouden. Sjors mocht de administratie opmaken en de bewoners van het "verkeerde" pand zijn excuses aanbieden.

De blauwe mond

Het was bij het afscheid van Jelle Kuiper.
Volgens mij was het in 1979 . Hij ging naar het HB en er werd een afscheidsreceptie gegeven op de vierde verdieping van het bureau Warmoesstraat. Daar was de conferentiezaal en de mooie oude balken waren goed zichtbaar. Het was echt een indrukwekkende ruimte.
Buiten het personeel van de Warmoesstraat waren er verschillende hoge piefen uitgenodigd.
Het bier vloeide rijkelijk (In die tijd kon dat nog) en een rechercheur, genaamd Hans, kreeg een kauwgum aangeboden.
Wat bleek. Iemand had zich een geintje gepermitteerd. Het was namelijk kauwgum uit een feestwinkel. Indien je er op kauwde kreeg je een hele blauwe mond.
Iedereen, die dat zag, kreeg een stuip van de slappe lach. Hans had echt niets in de gaten en kreeg ook de slappe lach, hetgeen resulteerde, dat zijn mond weer wijd opging met het gevolg, dat iedereen die smurfenmond weer zag en in lachen uitbarstte.
Zelfs bij toespraken bleven wij lachen. Gelukkig stonden wij een beetje achteraf, zodat niemand zich aan ons gedrag stoorde.
Ik heb in ieder geval nog nooit zo'n gezellige receptie meegemaakt. Of anderen en zeker de achteraf beteuterde Hans daar ook zo over dachten, dat vermeldt de historie niet.

Themaochtend MH17

Joop Reder

17 juli 2014. Op Schiphol nemen familieleden en vrienden afscheid van elkaar en wensen elkaar een goede vlucht. Hoe anders zou het lopen die dag. Wat voor velen vreugdevol begon eindigde die dag in een verschrikkelijk drama. Vlucht MH 17 werd boven Oekraïne uit de lucht geschoten door een raket. Het toestel brak in drie stukken en stortte neer. Niemand overleefde de crash. Een ieder weet nog steeds, net als bij de Bijlmerramp, waar hij of zij was toen het verschrikkelijke nieuws ons bereikte dat vlucht MH 17 van de radar was verdwenen.

Op woensdag 14 oktober 2015 organiseerde het bestuur van de SPA een themaochtend met als gastsprekers hoofdcommissaris Pieter Jaap Aalbersberg en Harold van Gelder. De eerste als "head of mission" en Harold als teamleider bij het Landelijk Team Forensische Opsporing (LTFO). Dit team, in 2006 opgericht, wordt ingezet bij complexe onderzoeken Plaats Delict en massa-identificatie. Ruim 80 leden hadden zich ingeschreven voor deze ochtend en luisterden en keken naar de indrukwekkende presentaties.
Korpschef Gerard Bouman belde 's-nachts met hoofdcommissaris Pieter Jaap Aalbersberg en vroeg hem of hij de taak op zich wilde nemen om de repatriëringmissie te leiden. "Ik moet daar even over nadenken en met mijn vrouw bespreken" was zijn antwoord en een kwartier later meldde hij aan Bouman dat hij beschikbaar was. Pieter Jaap werd "head of mission" en had de zware taak om de stoffelijke resten en de persoonlijke bezittingen van de 298 slachtoffers te bergen en over te brengen naar Nederland. Een ieder begrijpt dat dit niet zo eenvoudig was, want het toestel was immers neergestort in oorlogsgebied en de rampplek werd gecontroleerd door pro-Russische rebellen. Pieter Jaap Aalbersberg vertelde ons dat hij tijdens zijn werk in de Oekraïne kon beschikken over een team van Nederlandse, Australische en Maleisische expert. Moeilijk was ook het moment dat hij tegen de Nederlandse ambassadeur in Oekraïne moest zeggen dat hij de leiding had en de ambassadeur, vanaf dat moment, geen zeggenschap meer had over de MH 17 en alles wat daar bij kwam kijken. Zijn belangrijkste taak was ervoor te zorgen dat alle betrokken partijen de ruimte kregen om op de plaats van de crashsite te werken. Veiligheid stond voorop en daar moest hij schier eindeloos voor onderhandelen. Tientallen keren vloog hij naar de Oekraïne om te overleggen met de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa, maar ook met regeringsvertegenwoordigers van Oekraïne, Australië, Maleisië en natuurlijk de Nederlandse regering. Ik heb moeten laveren en soms werden gemaakte afspraken gewoon niet nagekomen. Dat moest er opnieuw onderhandeld worden. Ook de taalbarrière was soms een probleem. De onderhandelingen gingen in het Engels, maar er zaten uiteraard ook delegatieleden bij uit Oekraïne en Rusland, die het Engels niet of nauwelijks beheersten. Je zou denken dat de Oekraïners en Russen elkaar wel kunnen verstaan. Niets is minder waar. Je moet het vergelijken met Nederlands en Noors. "Makkelijk was het niet", zegt Pieter Jaap, "maar het is uiteindelijk toch gelukt.

Op de rampplek zelf mocht ik uit veiligheidsoverwegingen niet komen. Ik heb dat als bijzonder vervelend ervaren, maar ja….dat waren nu eenmaal de afspraken die waren gemaakt. Ik ben wel op rand van het gebied geweest, maar niet op de plek zelf. Op die rampplek had ik eigenlijk ook geen meerwaarde. Mijn taak lag in Kiev en ik had de zorg om de slachtoffers en de persoonlijke spullen over te brengen naar Nederland. Ik ben tegen heel veel problemen aangelopen en werkdagen van 20 uur waren meer werkelijkheid dan uitzondering", aldus Pieter Jaap Aalbersberg.
Harold van Gelder hield een prachtige lezing en nam ons mee in de materie van onderzoeken en technieken. Hij vertelde: "Bij het identificatiewerk wordt uitgegaan van 4 grote werkprocessen. Ante Mortem (AM), voor de dood, bestaat uit het halen van relevante informatie bij nabestaanden om de onbekende lichamen te kunnen identificeren. Naast veel administratieve gegevens moet je vooral denken aan gebitsinformatie, DNA en vingerafdrukken. Het tweede werkproces is Post Mortem (PM), na de dood. Dit is de beschrijving van de lichamen waar nog geen naam bij is. In het geval van de MH 17 gebeurde dat in een legerkazerne te Hilversum. Het lastige bij deze inzet was dat de lichamen er zeer slecht aan toe waren en vele mensen zijn geïdentificeerd op basis van een heel klein stukje lichaamsdeel.
Hierna beschik je over een stapel informatie van de vermisten, opgeschreven op gele formulieren en een stapel informatie van de aangetroffen lichamen, waar nog geen naam bij is. Alle informatie wordt vervolgens vergeleken tot er een positieve identificatie volgt. Dit wordt gedaan door leden die bezig zijn met het derde werkproces, Reconsiliation (RECON) . Hierdoor wordt tunnelvisie voorkomen. De RECON groep heeft dus niet met nabestaanden gesproken, heeft niet aan de tafel gestaan bij het lichaam en baseert zich alleen op de informatie. Als er dan een identificatie uitkomt, dan wordt dat voorgelegd aan een groep deskundigen, waarbij uitleg wordt gegeven hoe men tot identificatie is gekomen. Als alle deskundige het met de identificatie eens zijn, volgt een definitieve identificatie en wordt er proces-verbaal opgemaakt voor de Officier van Justitie, die dan uiteindelijk het lichaam vrijgeeft.
Nu komt het vierde en laatste werkproces, het Team Post Mortale Zorg. Dit zijn de begrafenisondernemers, die gespecialiseerd zijn in het conserveren en toonbaar maken van de overledenen. Bij de ramp met de MH 17 werd voor het tactische gedeelte de inzet van familierechercheurs gevraagd. Zij hebben, onder coördinatie van de vaste AM leden van het LTFO, de nabestaanden in het hele land bezocht en de nodige informatie verzameld. Daarna fungeerden zij als vast aanspreekpunt en contactpersoon voor de familieleden van de vermisten.
Inmiddels zijn er 296 slachtoffers geïdentificeerd. Van de overige twee slachtoffers zijn naar alle waarschijnlijkheid geen lichaamsdelen gevonden, of heeft men onvoldoende aanwijzingen om tot een identificatie te komen", aldus Harold van Gelder.

Na afloop van de presentatie was er gelegenheid om vragen te stellen en ook deze vragen werden vakkundig uitgelegd. Al met al een indrukwekkende ochtend en de aanwezigen hebben dan ook ademloos geluisterd naar hetgeen er gezegd en gepresenteerd werd.

HOE IS HET MET

FRANK VAN DEN BERG

Coen van Kasteel
Bij Coen is een nier verwijderd in verband met een kwaadaardig gezwel. De operatie is goed verlopen en het herstel van Coen verloopt zeer goed. Een geluk was dat er geen sprake was van uitzaaiingen en het gezwel was ingekapseld. Gefeliciteerd!

Arie Augusteijn
Ook Arie heeft een nieroperatie ondergaan en dit gezwel bleek goedaardig, dus erg positief en ook een felicitatie waard! Arie werkt aan zijn conditie, want deze was na de zware operatie duidelijk verminderd.

Mw. Matje Plenter-van Polen
De weduwe van onze Bart maakt een moeilijke periode door. Een heup is zodanig verslechterd dat zij zich voornamelijk per rolstoel moet voortbewegen. Eind september is Matje verhuisd naar een verzorgingshuis in Badhoevedorp. Matje is een zeer sterke en nuchtere vrouw en blijft positief.

Rob Dias
Het gaat goed met Rob, onze oud motorrijder en inmiddels 80 jaar oud. Wel moet Rob veel met zijn echtgenote naar de arts. Zij heeft suikerziekte en Rob noemt het zelf "wat geloop naar artsen".

Wil Schneider
Na wat kluswerk bij zijn dochter voelde Wil zich niet echt lekker, pijn in de borst en arm. Zijn vrouw bracht hem zelf naar het OLVG en daar is Wil na onderzoek gedotterd en zijn er is een stent geplaatst in een ader bij het hart. Dat was nodig want het hart kreeg te weinig zuurstof. Na een paar dagen mocht Wil weer naar huis en hij voelt zicht prima. Zeer positief.

Hr.Arend Scherphuis
Alhoewel sedert lange tijd weduwe gaat het goed met de 91 jarige. De zeer ouderen onder ons zullen hem zeker nog kennen. Arend heeft vroeger ondermeer dienst gedaan aan de Pieter Aertszstraat en kwam vroeger regelmatig bij de SPA, nog in de tijd van Klaas Schagen in het Hotel. Arend kende Klaas goed en heeft ook met hem samengewerkt. Arend kan de SPA of andere bijeenkomsten van het Korps niet meer bezoeken (Leeftijd en reisafstand). Hij groet alle bekenden.

Siep Fennema
Met Siep, onze kaatskoning en 70 jaar oud, gaat het goed. Via Amsterdam en Wilnis woont Siep momenteel met zijn vrouw al weer 10 jaar in Maarn. Gedurende de wintermaanden overwinteren ze een aantal maanden in Spanje. Over teruggaan naar Friesland heeft Siep nooit gedacht, mede omdat beide zonen in het Noordhollandse wonen. Siep komt zelden in Amsterdam en is een zogenaamd "slapend" SPA lid. Hij groet alle bekenden.

Jos Oeverhaus
Jos reageerde naar aanleiding van mijn stukje over de VIERDAAGSE te Nijmegen. Een respectabel aantal SPA leden hebben deze zware tocht uitgelopen en een aantal namen heb ik genoemd. Jos ontbrak in dat rijtje, omdat mij dit niet bekend was. Jos heeft de vierdaagse inmiddels 16 keer uitgelopen en hoopt volgend jaar op 70 jarige leeftijd deze wandeltocht te volbrengen. Het wordt dan een dubbel jubileum want het is de 100ste Vierdaagse!! Tevens gaat Jos voor de 2e maal de berg Alpe d'Huez wandelend beklimmen. Hij doet dit om geld op te halen voor de Kankerbestrijding. Gefeliciteerd en complimenten van de SPA, een uitstekend doel!

Kees Galle overleden
Na een kort ziekbed is Kees Galle op 28 oktober 2015 op 81 jarige leeftijd overleden. De laatste jaren was Kees niet meer zo mobiel. Dit kwam door een viertal tia's ten gevolge van een heupbreuk. Velen zullen zich Kees ongetwijfeld herinneren als een rustige en goudeerlijke collega. Ik heb Kees aan het bureau Leidseplein leren kennen, eind jaren zestig. Kees was geboren in Zaamslag en dat ligt in Zeeuws Vlaanderen. Kees heeft ook aan het bureau Lodewijk van Deijsselstraat dienst gedaan en was chauffeur op de waterwerper. Wij wensen zijn echtgenote en familie veel sterkte toe. Kees rust in vrede. Voor mij is er weer een stukje Leidseplein weggevallen.

Op 12 november 2015 is ons oud bestuurslid Mary Rebel Immel onverwachts overleden en is op 18 november gecremeerd. Na haar bestuursperiode zagen wij haar nooit meer op onze soosmiddagen en leed zij een tergetrokken bestaan. Wij wensen de familie sterkte in deze tijd.

Tot zover deze rubriek beste leden. Ik wens U allen het allerbeste toe en uiteraard Fijne Feestdagen. Tot de volgende keer.
Frank van den Berg.

Winterse gedachten!

Dikwijls is wat mensen geluk noemen niets anders dan het resultaat van volhouden als een ander het al heeft opgegeven.
Het geluk dat je zoekt in het leven, zit niet in geld of goed.
Het zit hem in gezondheid, en wat je in je leven doet.
En daarin heb je vaak geen keuze, zelden heb je het echt in de hand.
Soms zou je willen kiezen met je hart, maar wordt keuze bepaald door je verstand.
Onze ogen zijn soms een wonderlijk iets, want zonder die kijkers lijkt alles op niets
Vaak zijn de dingen echter niet wat het lijkt, omdat je te druk bent en dan niet echt kijkt
Zodat je de ziel van iets of iemand niet ziet, je ziet niet zijn pijn, zijn angst, of verdriet.
In alles en iedereen schuilt wel iets van waarde, in mensen, gebouwen, onze natuur van moeder aarde.
Dus kijk eens wat verder dan wat je ziet, kijk nu maar eens echt en veroordeel het niet.
Geniet van alles om je heen,de wereld in al zijn pracht.
Een vogel, een bloem, zelfs een simpele steen.
Laat de zon je lichaam strelen, laat de tijd je wonden helen.
Stralende dagen, huil niet omdat ze voorbij zijn, maar lach omdat ze er waren.
De blijheid van het leven, is ons allemaal gegeven.
't zit hem in de kleine dingen, die ons dagelijks omringen.
Piekeren neemt de zorgen van morgen niet weg, maar wel de kracht van vandaag.
Het kost niet zoveel moeite, iemand een glimlach te schenken of je hand op te steken voor een groet.
Het kan opeens de zon laten schijnen, in het hart van de mens die je hebt ontmoet.
We streven zo naar perfectie dat we vergeten, dat imperfectie ook mooi kan zijn.
Kijk maar naar jezelf. kijk naar wat je wil bereiken niet wat je wil vermijden.

Wim Mulder

De SPA maakt Sauerland onveilig

André Immel

Op een heerlijke vrijdag wat temperatuur betrof stapte 55 SPA leden in een OAD bus, altijd vertrouwd, om de 5 daagse reis naar Bilstein hotel in Sauerland te maken. Harrie Stappers als altijd bereid in gevolge de oude Politiewet artikel 28 om hulp te verlenen aan hen die dat behoeven, stond al klaar om de bus te begeleiden en de SPA leden te helpen instappen. De bagage werd keurig verzorgd en in het vooronder gestouwd. Toch knap dat de familie Stuurman ook weer mee ging alhoewel Ria zich moeilijk voort beweegt. Maar zelf zeiden zij tegen Harry dat als hij er niet was zij niet meer mee konden met de SPA reisjes. Nadat alles was ingeladen stelde de chauffeur ons al rijdende over de elf bulten weg naar de A2, voor en zei dat hij kortaf Jan werd genoemd. Onderweg wist hij leuke dingen te vertellen over zaken die anders je neus voorbij gaan. Vlot bereikte wij de grens en reden over de A3 verder richting Nordrhein Westfalen. Ook daar wist Jan het nodige over te vertellen, de rivier de Ruhr, de zware industrie die vroeger in dit gebied plaats vond. Na verloop van tijd, ja hoor een Raststatte. Iedereen er uit, toilet gebruik, 0.70 voor een ticket, goed bewaren want met dat ticket krijg je weer 0.50 ct korting op je aankoop. Om 12.00 uur weer in de bus voor het laatste stuk en keurig op tijd arriveerden wij bij hotel Bilstein. Gelijk naar binnen voor koffie en een snee brood met ja hoor, een croquet. De kamers werden ingedeeld en daar het echtpaar Dekkers zich laat had ingeschreven, was er een probleem ontstaan met één kamer. Gelukkig bleken de oud marinemannen Henk van Keeken en André Immel bereid in 1 kamer te gaan zodat er een kamer overbleef. Ach in hun marinetijd waren zij gewend te slapen in een 67 mans hut, onder kanon 1 zo dat dit eigenlijk een luxe was. Leuk dat dit soort problemen op deze – zo simpele - wijze kan worden opgelost. Vervolgens werden wij uitgenodigd om met de bus de omgeving te verkennen. De gids was Martin de hoteleigenaar. Vertelde ons over de ertsmijn en liet ons het Galileo zien, Galileo is een wetenschapper uit de oudheid en naar hem is themapark genoemd welk park 8 piramides herbergt. Knap gebouwd enkele doen dienst als woning, de andere weer als bioscoop. Leuk om dit mee te maken. Vanaf 17.00 uur was het vrij drinken zonder dat het op een bacchanaal uit liep. Na het diner even bijkomen en uitbuiken, daar om 18.00 uur de Stube open gaat. Een leuke ingerichte bar waarbij de bartender en zijn assistente hard moesten werken om het tempo bij te houden. Wat er toen gebeurde is moeilijk te beschrijven, SPA leden mengde zich onder hotelgasten -veel kwamen uit Limburg en die hoefje niets te vertellen over feestvieren - en zo werd het later en later. Gelukkig moest uw reporter zijn dagverslag nog schrijven zodat hij zich uit het feestgewoel kon losmaken. Eén ding nog 3 dames waren niet tevreden over de hun aangeboden kamers en nadat de voorzitter hier kennis van had gekregen toog hij op onderzoek en stelde vast dat zij gelijk hadden. In samenwerking met de hotel eigenaar Martin werd alles keurig opgelost en konden zij beschikken over een luxe appartement. (later bleek dat zij 3 keer van kamer waren gewisseld)
Na het grote feest op de eerste avond, onvoorstelbaar wat die ouwe dienders en aanhang aan drank kunnen verstouwen gingen wij vandaag weer op pad. Keurig ontbijt met daarbij een door je zelf te vullen lunchpakket. Keurig hoor een dikke tien met griffel. Over het drankgebruik, uw verslaggever dient zich van

De SPA maakt Sauerland onveilig

André Immel

elke vorm van alcoholgebruik te onthouden, maar kan daardoor goed observeren wat er rondom hem plaats vindt. Maar geen kwaad woord over de SPA leden, zij blijven netjes. Om 10.00 uur vertrok Jan met de bus richting de Original Willinger glasmanufaktuur. Daar kregen wij van een aardige jongen les in glasblazen en Joop was degene die zijn mond om de pijp zette en vervolgens een mooie Kerstbal blies, natuurlijk wel samen met de professional. Vervolgens naar het skioord ergens ver weg. 17 graden en dan ga je naar een skigebied. Velen gingen naar het stadje, nou ja, één straat en anderen gingen met de skilift naar boven. Ook gingen enkelen naar de après ski een bar met lawaai muziek, veel lawaai muziek. Nee, dit was geen succes, maar het zit in het programma, dus uitvoeren!! In de bus wordt al rijdende veel gelachen, debet hieraan is onze Gé Peters die de boventoon voert en de chauffeur moest af en toe om stilte verzoeken als hij iets wilde uitleggen. Leuk ook te zien dat er nieuwe gezichten in het gezelschap zijn en beter nog zij laten zich niet onbetuigd. 's Avonds was er een biljarttoernooi, het hotel heeft echt van alles, fitness, zwembad, sauna. Monique Jansma wilde mij uitleggen hoe de sauna werkt, maar weigerde met mij de sauna in te gaan. Ja, haar Moeder was ook mee en dan kijk je toch even uit als dochter.

Waren wij gisteren nog in een mistig ofwel nevelig Kahle Aste, vandaag de scheen de zon volop. Op weg naar de Krombacher bierbrouwerij zat de stemming er al goed in. Vooral toen Jan zich door de TomTom liet leiden en op een boerenweg uitkwam. Kon ook zijn dat hij ons wilde laten zien dat hij echt wel de bus kon besturen. Enfin, we kwamen toch bij de brouwerij aan, een geweldig groot complex waar jaarlijks miljoenen liters bier wordt gebrouwen. Een charmante goed Duits sprekende Macedonische charmante verschijning bleek onze gids te zijn en leidde ons rond langs vaten, immens grote tanken om uiteindelijk uit te komen in de winkel en het daarboven gelegen restaurant.
Eindelijk een glas bier en nog meer, brot mit schinken. Das smeckte gut.. Via de shop, het schema zit goed in elkaar, naar buiten. Sommigen deden vlug nog even wat inkopen en toen ging de bus richting het Bilstein hotel. In de middag en avond, voetballen, ballen en gezellig praten met elkaar.
En dan plotseling slaat het noodlot toe, Gé Peters zijn vrouw door uw verslaglegger altijd de " de lieve buurvrouw" genoemd krijgt het plotseling benauwd, opstaan kost moeite, pijn in de borstkas en een hoge bloeddruk, kortom een kwetsbare situatie. Gelukkig waren Ina en Gerard Muller in de buurt en konden helpen. De Notartz werd via 112 geroepen en die zag kans de zaak te stabiliseren. Maar hij oordeelde het toch noodzakelijk haar bij de cardiologie in het ziekenhuis te presenteren. Was wel enige paniek onder de overigen want je ben gezellig met elkaar op reis, we lachen veel en daarbij liet het echtpaar Peters zich ook niet onbetuigd en dan dit. Toen we haar naar buiten zagen gaan kon ze het toch nog opbrengen een klein lachje te produceren en hoe je over een dergelijk lachje denkt, het geeft toch hoop voor de achterblijvers. Ja en dan breekt hoe dan ook de 4e dag aan. In verband met het bovenstaande kon ik de slaap niet vatten, dacht aan mijn eigen situatie nog niet zo lang geleden en was in gedachten bij Gé en zijn Dien.
Zij konden jammer genoeg niet mee naar de Orchideeën kwekerij Koch waar je tijdens de rondleiding ziet hoe jonge planten in prachtig bloeiende orchideeën veranderen. Het duurt in werkelijkheid een lange tijd voor zij volgroeid zijn en dat gepaard met veel werk. De man die voorlichting gaf over hoe je met orchideeën om moet gaan, had grote belangstelling van de dames. Onderweg werd even stilgestaan bij het feit dat Ina Muller vandaag jarig was. Gerard bood na alle felicitaties en het zingen

van het bekende lied er is er één jarig, spontaan een rondje aan als wij terug waren in het hotel. Wel na 17.00 uur want dat is het vrij drinken. Vervolgens naar Siegen, naar het winkelcentrum. Daar werden wij 2 uur losgelaten en konden enkelen wat etalages gaan bekijken en anderen kochten weer wat. Ja, dat heet ondersteuning van de Duitse economie. In de namiddag weer terug in het hotel en konden wij vast een beetje gaan inpakken voor de terugreis. Gelukkig was Dien Peters ook weer in hotel nadat zij uit het ziekenhuis was ontslagen en stemde tot blijheid. Terugblikkend op de week kunnen wij constateren dat wij een klasse bus hadden met een prima chauffeur aan het roer. Het hotel was echt subliem te noemen, fijn dienstbaar personeel, het eten was excellent en de drank vloeide in stromen. Het was Joop Reder zijn eerste reis als voorzitter en hij was echt overal, regelde dit en regelde dat. Andere voorzitter andere regels. Joop was tegenover de leden/deelnemers erg duidelijk, wilden wij onze dank laten blijken dan kwam Joop langs om geld in te zamelen. Heb je het fijn gehad dan moet je dat zelf ook laten blijken en daar werd naar geluisterd. Ook de " pot" waaruit de dankbaarheid richting personeel moet komen, werd op aandringen van Joop goed gevuld. Niet vergeten mag worden de hulp die Harry Stappers bood bij in-uitstappen van de bus, rollator pakken en alle mogelijke hand-spandiensten. Het zijn een paar fijne dagen geweest waar we, ik kan het niet genoeg herhalen, veel hebben gelachen, veel hebben gepraat, veel hebben gedronken en lekker gegeten. Kortom een paar fijne dagen. Men liet al blijken hier nog wel een keer naar toe te willen, maar de SPA en met name Douwe Brouwer probeert steeds een andere bestemming te vinden. Zij die niet mee waren of konden, U HEEFT WAT GEMIST.

VISIE OVER GEPENSIONEERDEN.

ACTIEVE OF PASSIEVE SENIOREN!!

Inleiding,
Hoewel de burger ambtenaren al in het begin van de 19 eeuw een pensioen kregen, heeft het tot in de zeventiger jaren van de 20 eeuw geduurd voordat er voor iedere Nederlander een oude dag voorziening was. Het algemene uitgangspunt was " wie niet werkt zal niet eten" en er zijn dan ook verschillende schrijnende gevallen opgetekend van mensen die tot hun tachtigste jaar aan het werk waren en daarna aan hun familie werden overgelaten.
Dat de samenleving zich snel ontwikkelt en verandert, blijkt wel uit het gegeven dat de ouderen in Nederland nu de rijkste groep van het land zijn, kapitaal dat over het algemeen in het woonhuis zit.
We hebben het goed. Dat uit zich in dat we ouder worden en langer vitaal blijven. Experts schatten in dat de huidige geborenen ruim over de honderd jaar kunnen worden.
Het is dan ook niet voor niets dat de pensioen gerechtigde leeftijd omhoog gaat, wil het pensioen betaalbaar blijven.
In het vitaal ouder worden en het gewoon ouder worden is een groot verschil, we weten allemaal dat roken niet gezond is en je leven met een behoorlijk aantal jaren verkorten kan, binnen de kennis over het ouder worden komen drie aspecten naar voren die van belang zijn in het vitaal ouder worden.
1. Gezond eten, ik wijd daar niet over uit, maar daar schijnt nog een behoorlijke slag in te moeten worden gemaakt, in kantines, maar ook in privé huishoudens.
2. Bewegen. Een lichaamsdeel dat niet wordt gebruikt sterft af. Je been gebroken, zes weken in het gips en de helft van de spieren zijn verdwenen. Lichaamscellen moeten worden geprikkeld om zich te vernieuwen, De hoornlaag van de huid vernieuwt zich bij jongeren om de 14 dagen, bij ouderen duurt dit wat langer. Alle cellen van je lichaam zijn aan zo een vernieuwingsproces onderhevig, de ene cel vernieuwt zich nog sneller en de andere cel vernieuwt zich langzamer. Iedere 7 jaar ben je eigenlijk helemaal vernieuwd.
3. Sociale interactie. Vereenzaming is een grote dooddoener. De mens is een sociaal individu die andere mensen nodig heeft om geïnspireerd te worden, om betrokken te blijven, zijn cellen te prikkelen. Hoewel het bewust zijn over de sociale interactie als een belang voor het vitaal ouder worden pas de laatste jaren is ontstaan blijkt het wel een belangrijke voorwaarden.

HEEFT HET OUDER WORDEN NOG EEN BEPAALDE WAARDE.

Worden ouderen gewaardeerd om wat ze gedaan hebben of worden ze gewaardeerd om wat ze doen?
Gaat het om een welverdiende rust na een leven van hard werken of is er nog een betekenisvolle invulling van het leven met een pensioen.
Veel ouderen kiezen dan ook voor vrijwilligers werk, of binnen het gezin, kinderen en kleinkinderen, of maatschappelijk, andere ouderen ondersteunen, tafeltje dekje rondbrengen etc. activiteiten waarvoor ouderen zelf het initiatief nemen.
Oud zijn heeft een negatieve waarde in onze samenleving. Als je de vijftig gepasseerd bent is het moeilijk om ander werk te vinden en tijdens je werk kijk je uit naar je pensionering omdat je het idee hebt dat je dan kan doen wat je wilt.
De visie op ouder worden en de waarde die ouderen voor de samenleving kunnen hebben zal dan ook maatschappelijk en cultureel bijgesteld moeten worden.

HEBBEN WERKGEVERS DAAR EEN VERANTWOORDELIJKHEID IN.

Het benutten van maatschappelijk potenties is essentieel voor een zo een optimale maatschappelijke ontwikkeling. Als we de 50+ in onze gedachten afdanken, missen we heel veel ervaring en kennis en wijsheid.
De politie Amsterdam-Amstelland heeft toentertijd haar verantwoording genomen door de senioren, oud politiemensen te gaan sponsoren.
Naast financiële en materiële ondersteuning, om gezellige dingen met elkaar te doen, zijn er de laatste jaren, ook themabijeenkomsten georganiseerd, om ex-werknemers op de hoogte te houden van de ontwikkelingen binnen de politie.
Het bijzondere aan deze ontwikkeling is dat er een samenwerking is ontstaan tussen het korps en de SPA om gezamenlijk zaken te organiseren.
Een samenwerking die nog aan het begin van een ontwikkeling staat, omdat deelnemers aan de thema bijeenkomst passief blijven. Het principe is het didactische ingietmodel. We bieden aan en wat mensen ermee doen is hun verantwoording. Ik bedoel dit niet negatief, eerder is dit een ontwikkeling naar een volgende stap, naar een actief meedenken en doen.
Na een lezing over een recherche onderzoek kwam de vraag, van hadden we hier niet in mee kunnen participeren, na een lezing over de uitzending van politiemensen in de vreemde kwam de vraag kunnen we geen thuisfront vormen voor deze politie mensen.

In deze visie komen dan ook langzamerhand de contouren voor de toekomst naar voren, en kan de SPA zich beraden hoe nu verder.

De scheiding tussen betaald werk en onbetaald werk zal diffuser worden, tijdens loopbaan zal je ook moeten gaan denken over je loopbaan na je pensionering.
Zelf de verantwoording nemen over je daginvulling na je pensionering is geen sinecure. Veel mensen vallen in een zwart gat en om het hele jaar op vakantie te gaan of in Spanje te gaan wonen heeft ook zijn beperkingen.

De samenwerking tussen het korps en de SPA zal intensiever worden. De samenwerking met de personeelconsulenten, de samenwerking met de APGS, de samenwerking met de exleiding gevenden, de vrijwillige politie.

De terreinen waarop het SPA bestuur zich kan profileren zullen meer gaan inhouden.
Wat voor activiteiten kunnen we gepensioneerden aanbieden, ontspanning, sport, cultuur, leesclubjes, politiek café, muziekuitvoeringen etc.
Waar kan het SPA bestuur in bemiddelen, inventarisatie van activiteiten die mensen willen en daarbij bemiddelen, arbeidsbemiddeling. Uitzendbureau voor gepensioneerden.
Waar kan het SPA bestuur in ondersteunen, het geven van advies, het doen van onderzoek, (ondersteunen van de buurtregisseur in zijn buurt) het maken van analyses.
Taken die misschien in de toekomst tot realisatie komen maar die het wel verdienen om er over na te denken.

Drs. P.C. Immel